

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanie 12.—
Za pol leta, štiri leta in na mesec razmerno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč., ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 570.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, damski oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, pravništvo in sprejemanje listov v ulici Molin piccolo št. 3, 1. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 9. O priliki osmrtnice pokojne cesarice Elizabete so bile na Dunaju in povsodi tudi manjših mestih Avstro-ogerske sv. maše-zadušnice, katerih so udeležili civilni in vojaški dostojanstveniki. Mnogo ljudi je obiskalo cesaričino rakev v kapucinski cerkvi. Nadvojvodi Oton in Avgust, kakor tudi nadvojvoda toskanski so dali položiti ob raki krasne vence.

Rennes 9. (Pravda Dreyfus.) Ob treh popoldne je prišel Carriere svojo repliko. On vzdržuje svoj predlog ter zahteva uporabo člena 76. kaz. zakonika in člena 267. vojnega zakonika. Demange se obrača do sodnikov z besedami: Vi ste za svojo sodbo odgovorni le Bogu in svoji vesti. To so moje zadnje besede. Prepričan sem, da ste pošten in pravični možje, možje, ki ne izrečete obsodbe na temelju domnev. Potem je predsednik pozval Dreyfusa, da govori. Dreyfus je zatrjeval, da je nedolžen. Njegov edini smoter je ta, da reši čast imenu, katerega nosijo njegova deca. Prepričan je, da doseže s pomočjo lojalnosti sodnikov po petletnem strašnem trpljenju svoj namen. S tem se je debata zaključila.

Rennes 9. Predsednik razglasa razsodbo, s katero je Dreyfus obsojen s petimi glasovi proti dvema na desetletno deportacijo, o čemer so se mu priznavale olajšujoče okoliščine.

London 9. Čete, v to že določene in pripravljene, so dobile ukaz, da se ukreajo za v južno Afriko. Prvi polk odplove v desetih dneh.

Atene 9. Knez in kneginja Črnogorska sta prišla semkaj, kjer ju je sprejela kraljeva obitelj.

Lima 9. Danes je bil umeščen Romano kakor predsednik peruanske republike. Mesto je popolnoma mirno.

Pariz 9. «Agence Havas» dementira vest o odstopu vojnega ministra Gallifeta. Proti listu, ki je razširil to vest, so pričeli preiskavo.

Carigrad 9. Kajmakani v Kumanovi je izročil tamošnjim Srbom zemljišče za zidanje cerkve. Srbi so prostor blagoslovili in zaznamovali s križem. Ker so bolgarske žerske odstranile ta križ, so jih Srbi pretepli in ogradili oblastvu, ki jih je zaprlo. Vsled tega vlada velika razburjenost. — Zaprli so dva bolgarska vojaka, ki sta bila prišla čez turško mejo.

Belgrad 9. Včeraj popoldne so nadaljevali razpravo radi „atentata“. Ko so izpovedali strokovnjaki o kakovosti orožja, so zaslišali Kneževića. Isti je izjavil v gladkem govoru, kakor da bi se ga bil naučil na pamet, da je napal Milana iz maščevanja, ker mu isti ni hotel dati nobene službe. Njegov zločin je bila posledica trenutne misli, dasi je bil kupil samokres, da ustrelj sam sebe. Ko se mu je opomnilo, da se njegova današnja izpovedba ne strinja z izjavami pred preiskovalnim sodnikom, je dejal, da je to resnica, kar govori danes ter da je sprva govoril neugodno proti nekaterim soobtožencem zgolj iz osebnega sovraštva. —

Socijalni utrinki.

Napredek.

Razni ljudje razno sodijo. To sicer ne bi bila nesreča, a hudo je le, da sodijo mnogi brez pre-

pričanja in brez veljavnih argumentov. Tako se razhaja n. pr. sodba o napredku. Poznamo entuzijaste, ki nam slikajo napredek človeštva od prvotnih časov do naše dobe v tako žarkih barvah, da bi lahko vpričo svetlobe polne slike duša oslepela. Z druge strani pa ni treba iti daleč, da najdemo ljudi, ki zanikujejo sploh vsak napredek: kakor je, tako je bilo vedno.

Kako naj nepristranski človek poskrbi, da se mu ob takih nasprotstvih ne zavrti v glavi? Kaj je s tem napredkom?

Da ga ni? — To je pač absurdno. Z lastnimi očmi ga lahko vidimo. Pred našimi pogledi se svet razvija — in sicer ne nazaj, temveč naprej. Celotno življenje posameznika in človeštva ni nič drugega, kakor večni napredek. Pa se poslužim dokaj obrabljenega, skoraj trivijalnega, a vendar nespodborno dokazujočega primera, navedem samo paro in elektriko. In koliko napredka najdemo v živih vedah, v umetnosti, v industriji, trgovini! Vse, kar nas odmika od prvotnih primitivnih oblik dela in užitka, je napredek.

Napredek je torej.

Toda ne more se reči, da je absoluten. Gola dejstva nam dokazujejo nasprotno. Napredek je z nazadkom tesno zvezan, skoraj bi lahko rekli: dvojčka sta. Kadar se je človeštvo pomaknilo za dva koraka naprej, se mu je na opolzlem potu vsele spodrsnilo in za en korak je prišlo zopet nazaj. Kakor se razdeli fizična sila v vsemirju v dve smeri in se potem govori o centrifugalni in centripetalni moči, ki sta pa vendar obe samo ena moč, tako deluje tudi v duševnem življenju človeškega rodu nagon, ki ga goni naprej, in prirojena lenost, ki ga vlačí nazaj. Še le rezultanta teh bojev pomeni čisti napredek, ki ga je vedno meriti z relativnim merilom.

Ako bi se bilo človeštvo tako razvijalo, kakor pada kamen skozi zrak, torej tako, da bi bile ovire njegovega napredka razmerno jako majhne, bi moral biti naš svet že pravi raj, mi pa najsrečnejši prebivalci vseh svetov. A tega vendar še ni in dežela Šlarafija, o kateri mehke duše radi sanjajo, je še jako daleč, tako daleč, da menda nikdar ne pridemo tja.

Toda nam zadostuje, da se sploh lahko konstatuje napredek. Za socijologa je to jako važno vprašanje, kajti če bi bil ves napredek res samo pusta bajka, bi bilo vse njegovo delo zaman. Omenil sem že, da naše oficijelno zgodovino pisje nima prave cene, ker nam ne razjasni razmer posameznih historičnih dob in nam ne pokaže njih izpremen v luči materialne resnice.

Socijolog pa mora poznati zgodovino. On mora vedeti, kako so ljudje živeli v posameznih zgodovinskih razdobjih. To je za njega važno. Kajti tu mora počakati Ariadnino nit, ob kateri se je človeštvo pririlo skozi labirint vekov do našega časa. Tu se mora prepričati, ali vodi ta steza navzdol ali navzgor. Socijolog noče z zgodovinskim naukom soditi preteklosti; spoznati jo hoče, da more na tako pridobljeni podlagi fiksirati zakone, po katerih se naše življenje razvija. Kar je nekdanje bilo, mu nima veljave, radi tega, kar je bilo, temveč radi tega, kar bo.

Izven šol imamo danes že precej take zgodovinske znanosti, ki nam pove, v kakšnih razmerah so živeli naši očetje, dedi, pradedi in kakšni

so bili motorji njih življenja. Danes nam stvarna dejstva odkrivajo posamezne faze dolgega boja, ki ga bje človeštvo z razmerami. In ta neslužbena znanost nam jasno dokazuje, da se je ljudski rod razvil, da je napredoval in da je bil napredek bistven.

Še le to gotovo spoznanje podaja socijologu priložnost, upreti svoje oči v bodočnost. Po železnih zakonih svetov, ki so nas dvignili iz najmeglenejše teme na dan, sicer še na oblačen dan, moramo prispeti višje, tja, kjer sveti jasno sonce. Dokaz zgodovinskega napredka nam je močen argument proti pesimistom, ki se sklenjejo vedno le na Salomonov: Vanitas vanitum...

Spoznanje dosedanjega razvoja nam pa ob enem tudi pokazuje, v kateri smeri smemo in moramo iskati bodoči napredek. Iz kapitalizma moramo ven. Kam? To nam mora povedati novo preiskovanje.

Pri čem smo?

Če kljub temu neugodnemu položaju priporočamo sedaj tudi mi, da bi Jugoslovani še vstrajali v sedanji večini, mora imeti to tehtne vzroke, in nekoliko smo jih pač imeli navedli. Od večine same se ne moremo nadejati, česar potrebujejo slovanski narodi; ako bi se zgodilo kaj pomenljivega, izvršilo bi se preko nemške obstrukcije in preko glave poljskega »Kola« in preko skupne parlamentarne večine. Poljaki bi se v tem slučaju morali udati viši sili, nego je sila ministerstva.

Na tak moment, ki pa nima posebne verjetnosti, je treba čakati. Če tega trenutka ne bode, pokaže se zmaga — obstrukcije, in tedaj naj gledajo Čehi in ostali Slovani, da se združijo za skupno opozicijo. Poljaki jih ne bodo sledili, po največ tisto malo število, ki ne sedi v plemskem »Kolu«. V opoziciji pa se morajo združiti vsi Slovani, in ne smejo puščati Mladočehov na cedilu, kakor so pustili oni nje, ko so se bili začeli z Badenjem dogovarjati, ločeno od drugih slovanskih skupin. Jedino skupna opozicija, če bode potrebna, more moralno vplivati in konečno dospeti do cilja, ki bi moral biti dosežen že davno ali vsaj sedaj, ko besni nemška irredenta v Avstriji in v Velikoniemčiji. Denimo, da bi stopili v opozicijo izključno Jugoslovani. Kaj bi nastalo? Večina bi se porušila, in nastala bi druga, ki bi bila za Slovane še slabša, in bi radi tega ne mogli ostati v nji vsaj Mladočehi. A recimo, da bi ostali samo Hrvati pa Slovenci v opoziciji. Nekoliko bi se popraševalo, kaj to pomenja; a pomisliti je treba, da obrekovalec imajo Slovani vselej in povsod mnogo, in ne pripoznavali bi se pravi vzroki, pač pa bi se verovalo tujim podpihovalec. Vsled tega bi dobili Jugoslovani še druge primke, nego so se dali pred leti Mladočehom, in na jugu bi nemška ali ital. irredenta v družbi z drugimi silami nadalje in v še večji meri tlačila Slovane.

Treba je torej čakati momenta, v katerem bi se Slovani zjediniili za skupno opozicijsko postopanje bodisi v parlamentu ali zvenj njega. Če te opozicije ne bode treba, toliko bolje; če pa jo vstvarijo neugodna dejstva, naj se pokaže v združenih silah. Moralna nevolja bi jo porodila, in trajna krivica bi jej dajala nadaljno moč. Če na-

stane torej opozicija med Slovani, opirala se bode na vzroke, ki bodo umljivi v vsem civilizovanem svetu. Nemška opozicija in obstrukcija se opira na laži in tudi, zunaj Velikonemčije, nima velikega moralnega vpliva. V Nemčiji hočejo verovati lažem, drugod jih izpodmakne resnica. Slovanska opozicija pa bi zajemala svojo moč iz dejstev, ki so Slovanom krivična, in za krivice bi zvedeli tudi drugi veliki narodi, tudi ko bi jo prikrivali v pruski Nemčiji. Po takem bi moralni vpliv slovanske opozicije pokazal se polagoma močnejšim in bi v doledni vstrajnosti Slovane približal zmagi prava in pravičnosti.

Na tako moralen vpliv se opiramo mi, ko priporočamo še nekoliko potrpljenja tudi Jugoslovanom. Če se zgodi Slovanom krivica sedaj, ko trpé za monarhijo in branijo njene interese, zve ves civilizovani svet o tej nenavadni krivici, in ta svet mora Slovane opravičiti, ako se krivici uprejo s skrajnim ustavnim orožjem. Nadejamo se, da v interesu cesarstva in tlačanih narodov ne zmaga irredenta, temveč duh pravičnosti pozitivnega državnega pa ustavnega prava.

Politični pregled.

TRST 9. septembra 1899.

K položaju. Najnovejši recept, da se izvede Avstrija iz zmotnjav, v katere jo je prisilila deloma »umetnost« naših državnikov, deloma pa morda višji uplivi, se glasi: postavimo na mesto Thuna kabinet nevtralnih uradnikov. Praška »Politik« presoja v uvodniku z dne 10. t. m. tako premembo sistema ter prihaja do zaključka, da bi tako ministerstvo bilo le nekaj namestnik gospoda Chlumetzkega in liberalne stranke, namestnik toliko časa, dokler bi se nagodba z Ogersko ne spravila pod streho in ne odobril zakon o davku na sladkor. Kakor hitro pa bi ti vroči kostanji bili rešeni iz žerjavice, nastopilo bi gospodovanje liberalne stranke, katera sama se zavoljo svoje preteklosti ne more navduševati za rešitev tako malo priljubljenih predlog.

Dejstvo samo, da so Slovani spoznali o pravem času, kaj tiči za receptom o prehodnem nevtralnem ministerstvu, zadostuje, da se s tako medicino menda ne bo zdravilo bolnega državnega organizma, ozdraviti bi se ga žujo itak nikdar ne moglo.

Vsi taki poskusi so le paliativna sredstva, ki zamorejo bolezen zavleči za nekaj časa, odstraniti pa nikdar. Ob podobnih igrah kakor je bilo pozivanje g. Chlumetzkega v Ischl, raste le greben pangermanski zvezi, ki si mora naposled res misliti, da je njena obstrukcionistična taktika nepremagljiva. Edino sredstvo, da se reši Avstrija nadaljne negotovosti in zmedenosti, je po menenju imenovanega lista to, da se sedanji kabinet pretvori v kabinet večine, da se napravi konec pretežnemu uplivu germanski navdahnjenih imejteljev raznih portfeljev s tem, da se poslednje izroči pripadnikom desnice. Da je to tudi menenje odločilnih krogov, izhaja iz zadnjih brzojavnih vestí, glasom katerih se načelniki klubov desnice že zbirajo na Dunaju v posvetovanje. Ogorč nje proti Thunovi neodločnosti da je v njih vrsti občno, vsled česar hočejo poskušati, da približajo Thuna malo bolj desnici ter ga navežejo s trdnějšími vezmi na isto.

Katoliška stranka pa je že imela včeraj dolgotrajno sejo. Skoro šest ur so se gospóda posvetovali pod predsedstvom Kathreina o pol. položaju. Klub je sklenil, da se prične akcija pomirjevanja in popuščanja med strankami in narodi. To akcijo vzame v roke nemška katoliška stranka sama, kateri želimo najlepših uspehov!

Potovanje črnogorskega kneza. Oficijski listi se trudijo, da bi vzeli potovanju kneza Nikole vsako politično pomembnost. A kako malo verjamejo sami svojim trditvam, dokazuje nam dejstvo, da se zaporedoma bavijo nemški listi z obiskom črnogorskega kneza v Carigradu in o veličastnem sprejemu, katerega je knežji dvojici pripravil sultan Abdul Hamid. Seveda se o tem trudijo z marljivostjo, ki bi dolikovala boljši stvari, da bi z grdnjami in obrekovanjem zmanjšali utis, in če mogoče uničili važnost dogodkov; a da se bojijo malega kneza, tega vendar ne morejo prikriti. Posledno sedaj, ko se je Nikola ustavil v Atenah, kjer

so ga istotako ljubeznjivo in častno sprejeli, so nasprotniki Slovanstva kar brez uma. O črnogorsko-bolgarski zvezi govoré ti listi kakor o dovršenem činu. Če se tej zvezi pridruži Grška, česar se opravičeno boje, in če se stvari v Srbiji zasuknejo v prilog Srbstvu in Slovanstvu, potem bi res mogel v bližnji bodočnosti na Balkanu odklenkati zvon nemško-židovsko-madžarskim uplivom. Knez Nikola bi se postavil na čelo balkanski federaciji, katera bi pod pokroviteljstvom ruskega cara temeljno spremenila balkanske politične razmere.

Po našem menenju pač ni nihče bolj poklican v tako misijo, nego baš knez Nikolaj, ki uživa vkljub majhnemu obsegu svoje države vsled svoje modrosti, vsled prijateljskih in rodbinskih zvez več spoštovanja in upliva, kakor katerisibodi mogočnejši vladar na jugu Evrope.

Da se naši nasprotniki boje takega preobrata, to je za Jugoslovane dobro znamenje. Zlasti za Hrvate in Slovence je važno, ako imam o za oni osodni dan, ko bi nas hoteli po vsej sili »rešiti«, za seboj mogočno slovansko oporo.

Marsikdo spravlja s tem potovanjem v zvezo tudi vesti, da je stališče našega ministra za zunanje stvari, grofa Goluchowskega, omajano. Mogoče je že, kajti če se približa knez Nikolaj za tako veličanski korak svojemu smotru, potem bi bila Avstrija pač za dolgo časa odrezana od Solunskega zaliva. Ako se grofa Goluchowskega umetnostim ne posreči, da bi preprečil ta korak, je že mogoče, da bode moral storiti on — korak v zasebno življenje.

Položaj na francoskem. Francozi živijo v zamenju Dreyfus. Vsi listi komentirajo izključno razsodbo vojnega sodišča v Rennesu. Nekateri upajo, da zniža višja instanca Dreyfusovo kazeno, oziroma jo spremeni v tem zmislu, da bode Dreyfusu všteti pet let na vrhovnem otoku eventualno v dvojni meri, da bi torej imel še odsedeti v najhujšem slučaju nekaj mesecev. Na tak način bi se zadovoljilo obe stranki. Resnih nemirov se dosedaj ni javilo. Vendar pomenja okolnost, da se je predsednik republike nenadoma pripeljal v Pariz, da je položaj zelo resen.

Domače vesti.

Imenovanje. Minister za notranje stvari imenoval je mesto izstopivšega Ivana pl. Krekiča g. vit. Josipa pl. Pečohel-na od zastopnika pri »zavarovalnici proti neugodam«.

Javni shod pol. društva »Edinost«. ki je bil včeraj popoldne v Barkovljah, je zbral v »Narodnem domu« okoli 500 ljudi. Najvažnejša točka zborovanja je bila jednoglasno sprejeta resolucija, katero je predlagal in utemeljil gosp. dr. Rybář, in ki slove tako-le:

»Pozivljajo se slovenski in hrvatski poslanci, pripadajoči slovansko-krščanski narodni zvezi na Dunaju, da interpelirajo centralno vlado, je-li postopanje tržaškega namestnika v soglasju z njenimi intencijami in načeli ali ne?»

Ako ne, kaj misli c. kr. vlada ukreniti, da se da zadoščenje žaljenemu slovenskemu in hrvatskemu narodu na Primorskem in da se to postopanje ne nadaljuje?»

Ako pa centralna vlada soglašá s svojim namestnikom, ali hočejo poslanci iz tega izvajati potrebne posledice?»

S podrobnim poročilom o tem velezanimivem shodu pričenemo v prihodnjem izdanju.

Dvojna mera. Pri odhodu »slavnega« Garibaldija je bil, ali bolje rečeno, je imel biti tudi naš poročevalec navzoč. Da ni bil, je krivo, ker mu je to zabranil gosp. komisar Pehoč, koji je izjavil, da za oni čas ni dovoljeno nikomur biti na pomolu. Res je naš poročevalec opazil, da je redarstvo popolnoma izpraznilo dotični pomol in bližnjo okolico, tako da ni bilo izven službujočih organov nikogar tam. Doznali smo pa, in to iz povsem gotovega vira: da je bilo o času Garibaldijevega odhoda na pomolu tik parnika 30—40 oseb, kojih ni nikdo nadlegoval, akoravno je bil tam isti gospod Pehoč z mnogimi redarji, in na čelu vsem gosp. svetnik Frener. Res, da so to bile, kakor se nam zatrjuje, odlične osebe, kakor: D'Angeli, Raskovič, Hortis, Bernardini itd., t. da naše skromno menenje je, da ni naš poročevalec nič manj odlična oseba od omenjenih gospodov.

Naš list je organ političnega društva za celo Primorsko in naš poročevalec je pooblaščen zastopnik tega lista! Menimo torej: da ako je bilo nekaj dovoljeno drugim, mora biti dovoljeno tudi zastopniku našega lista, ker drugače si bomo morali misliti, da se za nas rabi — druga mera, kakor za druge!

Demonstracije. Znani tržaški mob ima zopet lepo priliko, da se vadi v malih demonstracijah za dela v velikem slogu. Povod se da najti povsod, ako se ga le hoče. Sedaj je na dnevnem redu razsodba vojnega sodišča v Rennesu. Židom seveda ni po volji, da so jednega njihovih obsodili. Da pa pošiljajo vsled takega, precej oddaljenega dogodka tuk. generali svoje vajence in gojence pred francoski konzulat klicat: doli z militarizmom, doli z jezuiti, venkaj nedolžni, doli s Francijo! itd., to je pač dokaz, da je židovstvo vsega sveta v najtesnejši zvezi.

Zanimivo je videti, kako se je »Piccolo« čufliral vsled zadržanavedenega vzklika »abbasso la Francia«, ki menda ni bil na programu. Nam ni znano, da bi bil isti »Piccolo« kedaj grajal vzklika »abbasso l'Austria« in kar je več takih ljubeznjivih želj generalov in generalskih pobočnikov — mularije...

»Lavoro« in slovenščina. Nedeljsko Camberjevo glasilo govori z nesramno zaničljivostjo o našem jeziku, češ, da Salezijanci, sami Italijani najčistejše vode, govorijo sedaj slovenski ter se poslužujejo nasproti poverjenim jim otrokom tega »sladkega« idijoma...

Mi opozarjamo naše ljudstvo na ta izbruh janičarske mrznje, da bode že enkrat prav cenilo list, ki pod krinko neodvisnosti in mednarodnega socializma poje slavo jednemu Garibaldiju, ki se kakor zaklet nasprotnik kapitalizma zna tudi navdušiti za kakega pl. Bienenfelda, ki vkljub svoji pravicoljubnosti in sovražtvu do vsega, kar diši po policiji in ječah, zahteva, da se vtakne v luknje ljudi, proti katerim še ni postala razsodba pravokrepna, kateri klie po »pravici«, pa bi seveda takoj umolknil, ako...

»Lavoro« pa vprašamo, je-li njegov lastnik res še bivši veliki Hrvat Camber, ki je že porabil marsikatero politično suknjo, dokler ni prišel do laške »rode«.

Je-li to isti »Lavoro«, ki si ne šteje v nečast, da prinaša v podlistku prevode pesniških proizvodov, kojih originali so pisani baš v tem zaničevanem slovenskem idijomu?

Zmiraj smo isti. Nekdo nam je sporočil: Vsakega popoldne zahajam k nekemu tukajšnjemu trgovcu Italijanu, da mu odgovorjam na slovenska ali hrvatska pisma, katere on dobiva. Te dni mu je došlo pismo neke kranjske zadruga in to pismo je bilo nemško na slovenski tiskovini. Naš trgovec Italijan, ko je videl, da mora biti zadruga slovenska, je meni iz lastne volje naročil, naj odgovorim zadrugi v slovenskem jeziku, kar sem tudi storil. Če bi bil odgovoril zadrugi sam v nemškem jeziku, bi bilo to popolnoma pravilno. Da je pa on naročil meni naj odgovorim slovenski, iz tega se vidi, kako je mož praktičen in pameten. In popolnoma prav ima. Ne vem pa, kaj si je mislila dotična slovenska zadruga, ko je dobila na svoj nemški dopis slovenski odgovor. Vsekako bi jo moralo biti sram.

Mi vedno trobimo in pisarimo: poslužujte se povsodi slovenskega jezika. Če pa celo slovenske zadruga tega ne store in celo v takih slučajih, kadar dajo drugim dobička in ko so gotove, da bode skušal vsakdo storiti vse, da jim ugodi, kako naj potem zahtevamo od drugih privatnih trgovcev in od najpriprostejših kmetov, da bi naj oni v tem pogledu prednjačili.

Že skrajni čas je toraj, da se mi grešniki v tem pogledu skesamo in tudi poboljšamo.

Mi in oni. Pišejo nam: V sobotnih laških listih smo čitali poročilo o koncertu, ki ga je priredila tuk. mestni pevski zbor »Il coro cittadino« dne 15. julija t. l., v korist italijanskega vseučilišča v Trstu. Dohodkov je bilo 460 kron in 20 st. Stroškov pa 439 kron 60 st., tako, da je preostalo čistega celih 20 kron 60 st.

Primerjajmo ta koncert, za katerega se je bobnalo nad mesec dni po vseh tukajšnjih listih, z našimi vrtnimi veselnicami, pa udobimo, da je bil naš inkaso vedno večji od zgoraj omenjenega, kar

znači, da našim sosedom ne gre tako dobro, kakor si mi premnogokrat mislimo!

Eno naših najmlajših društev je imelo nedavno koncert, ki je prinesel nad 1600 kron skupnega dohodka in nad 1000 kron čistega dobička! Tako Slovenci, dočim Italijani, ki imajo gospodarstvo v rokah in ki vedno trdijo, da v Trstu ni Slovencev, zaslužujejo s skrajno agitacijo le za — polento!!

Kje je Ljubljana? Prijatelj lista nam piše: »Kako neznatna si bela Ljubljana!« Vskliknil sem na tržaškem kolodvoru pretečeni ponedeljek, ko sem vprašal pri brzovlaku stoječega sprevednika, v koji voz naj bi sedel, da se popeljem v Ljubljano: »Wo ist denn das?« To je bil odgovor na moje vprašanje. Da ima južna železnica take nevedneže za sprevednike, ki niti glavnih mest kronovin, skozi koje vozi večerni brzovlak, ne poznajo, kdo bi si mogel to misliti! Pa vendar je tako. Potem pa zahtevamo mi nenasitljivi Slovenci, da bi morali sprevedniki še slovenski razumeti! O kake pretirane zahteve!

Iz Ljubljane nam pišejo: Ni mi namen natančneje opisovati tridnevno slavlje požarnih bramb in otvoritev krasne stavbe, na koje procelju so vtisnjene zlate črke »Mestni dom«. Tu si tujec vzemi požrtvovalno Ljubljano in njene zastopnike za vzgled. Kolikor borni so bili prejšnji prostori za shranjevanje gasilnega orožja, tem veličastnejši, krasnejši so sedanji.

Na predvečer se je pomikala dolga vrsta gasilcev, zastopnikov posameznih društev z balončki pred županovo hišo, kjer so mu peveci zapeli podoknico. Hiše so odsevale žarnem svitu in občinstvo je izražalo svoje nautušenje z urnobesnimi živio-klicami. — Saj je pa tudi imelo prav. — Tu so bili zastopani vrli gasilec cele Slovenije.

Manjkalo seveda ni vrlih nam Hrvatov in žilavih Čehov. Zastopnikov z nemških pokrajin pa nobenega. Tu se vidi, kako daleč so že zašli gospodujoči Nemci. Dokler so se prirejali shodi gasilcev cele Avstrije v nemških mestih, toliko časa smo bili Slovenci dobri; ko se je pa pri zadnji skupščini sklenilo, da bode prihodnje slavlje v prenovljeni Ljubljani, zavrelo je po ošabnih glavah zagriženih nacionalcev, in preudarjali so, kako bi se mogli odtegniti shodu vseh gasilcev prostrane Avstrije v beli slovenski Ljubljani — Skuhalo se je. —

Slovenska komanda vpeljalo se je ravno letos tudi pri gasilcih Ljubljanskega društva. Sramota je bila, da se je toliko časa moglo trpeti nemške ukaze pri čisto slovenskih gasilcih. To že dolgo zaželeno pravico je vresničila Ljubljana in ogenj je bil v strehi!

To malce, kar so Slovenci med seboj uveli, je vnelo vse zagrizene gasilce, kojim bode geslo: »na pomoč!« brez razlike narodnosti. —

Polno je bilo naše veselje drugi dan o pogledu na nepregledni spreved resnih mož, kojim je na srečo blagor svojih sodeželanov. Kolesarji »Ilirije«, z okrašenimi kolesi, na čelu, se je vrstila o krasnem vremenu godba za godbo, ena tablica z napisom korakajočega društva za drugo; oko nam je radosti žarelo, ko se ni moglo dosti nagledati dolge vrste rudečeličnih deklet v narodni noši s pečami. Krasen je bil pogled na društvo zidarjev in tesarjev v svetlomodrih, z njimi pa na čili »Sokol« v rudečih srajah.

Frane-Josipov trg pred mestnim domom je bil poln samih društev. Strelji z grada povečevali so slavlje med mašo in blagoslovom.

Skoraj bi blagodejne kapljice z neba preprečile popoldansko slavnost na Kozlerjevem vrtu. — Tu Vam je bilo veselje ob zvokih peterih godbin prepevanju vrlega »Slavea«. Prostrani vrt, ki se razteguje do grada, je bil poln veselih parčkov, ki so se vrteli po belo nasuti cesti drevoredov in po zeleni travi. — Dolgo v noč je še trajalo radostno vrvenje.

To pa si zapomnimo o tej priliki za dolgo vrsto let, da od Nemcev pričakovati nimamo ničesar.

Iz Slovenje vasi. Pišejo nam: Odkar smo začeli prvič v javnosti — povodom zadnje naše veselice — rabiti ime Slovenja vas za Lonjer, vprašuje nas vsakdo, kaj nas je privedlo do tega; da-li je opravičeno itd. Nekateri so se namuzali, češ, da je to naše ravnanje nespametno in malenkostno, drugi zopet, da je podlo, ker da je po »Piccolo»

vem receptu itd. Da temu ni tako, prepričaj se č. čitatelj iz naslednjih besedi, ki jih je napisal naš zgodovinar — strokovnjak g. prof. S. Rutar v I. let. »Ljubljanskega Zvona« str. 162 in 163, kritikuje Franceschijevo, italijanski pisano zgodovino Istre. Franceschi, ta pseodo-zgodovinar hoče »dokazati, da se je romanski življ skozi vse veke čvrsto in nepremakljivo ohranil v Istri, da so torej Istrani pravi nasledniki nekdanjim rimskim prebivalcem, da so se vedno ohranili v Istri, in da so »puro sangue« Romani. Franceschi ne ve nič o preseljevanju narodov, ki je v mnogih deželah prvotne prebivalce skoro popolnoma iztrebilo in mesto njih pripeljalo nove. On se odločno protivi misli, da bi bili Slovani kedaj v množini prišli v Istro in jo posedli... Da so najstarejša zgodovinska imena, katera nahajamo v sredoveških listinah, očitno slovanska (n. pr. Beligrad, Črnigrad, Sovinjak, Gologorica, Mte. Selavo, družina Schiavolino v Kopru, plemič Peter Slovenan l. 1275.), to Franceschi ni ne moti. On trdi s Kandlerjem, da so n. pr. Črnigrad in Beligrad samo slovenske prestave Nigrignana in Albiniana (str. 247.), dasiravno ovih izrazov nikoli in nikjer ne čitamo, pač pa one prve slovenske. In ako se n. pr. l. 1234. v listini bere »vila Selavorum de Longera« (blizu Trsta), onda sklepa Franceschi iz tega, da so samo v tej vasi stanovali Slovenci, a druge da so bile talijanske, drugače bi ne bilo treba povdarjati, da je Longera slovenska vas. — Res, da hoče g. prof. Rutar s temi besedami dokazati »zgodovinarju« Franceschiju, kako absurdna so njegova izvajanja glede slovanskega naseljenja po Primorskem, osobito Istri, pa vendar služijo iste i nam, ker se citira listina iz l. 1234. glede imena in narodnosti prebivalcev našega sela. Da so bili naši praočetje Slovenci, to priznava sam Franceschi, da je pa tudi prvotno ime naše vasi slovansko, temu bodi v dokaz naslednje:

V minolih stoletjih imenovali so Romani naše pradede »Selavi« (pr. riva Schiavoni v Benetkah) torej beseda »vila Selavorum« v cit. listini ni drugega, nego »vila Slavorum«, slovenski »Slovenja vas« ali »Slovenje selo«, značenje, ki ima nekaj pomena, beseda, ki pové minolost, sedanjost in — upama — prihodnost izključne narodnosti naše vasi, med tem, ko ne vem niti pomena besede Lonjer, niti, je-li slovanske ali latinskega izvira. — Vem pa, da se dobé še druge listine, ki potrjujejo to naše menenje, pa so nam, žal, — nepristopne. —

Sicer pa prosim, gospóda, ako sme »Piccolo« brez vsake pravice in ne, da bi mu kedo ugovarjal, pačiti pristna slovanska imena in ako jih je bila začela v polpreteklem času rabiti i sama vlada (gl. Piedimonte na Goriškem), smemo toliko bolj posluževati se mi Slovenci slovanskih imen naših krajev, ker nas v to opravičujejo zgodovinski dokumenti.

Iz Krepelj nam pišejo: Dne 20. m. m. je imelo vinarsko društvo v Tomaji svoj redni občni zbor. Društveniki so, kakor običajno vsako leto, tudi letos obiskali svoj vinograd v spremstvu velike množice ljudstva in mnogih odličnjakov. Pohvalo moramo izreči, da je obširni vinograd jako lepo urejen, za kar gre čast vrlemu društvu in njegovi vodstvu.

Blizu tega vinograda je zgradila obširen vinograd veleposestnica g. Amalija Černe iz Tomaja, kar je tudi lepo.

Pri tej priliki omenjam, da je imel Tomaj minoli mesec v svoji sredi odličnega gosta, namreč gosp. dra. Laharnarja, ces. kr. okrajnega glavarja v Sežani, kateri je bival na odpustu na rojstnem domu svoje soproge, pri veleposestnici g. Amaliji Černe. V tem času je pokazal, da se zanima jako za blagor in napredek kmetijstva. Pregledal je namreč zraven drugih reči gozdne nasade občine Dutovlje. Dne 26. m. m. je obiskal tukajšnje društvo, vinograde in trtnico, kjer ga je veselilo videti bujno rastoče riparijo ter se je jako pohvalno izrekel o delovanju društva, opazoval je posebno trtnico, v kateri je razšolanih nad 10.000 kolčij. Omenim tudi, da je visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo dovolilo tukajšnjemu društvu 400 gld. podpore za daljno delo v vinogradih.

Shod slovenskih krščansko mislečih akademikov. Piše se nam: V sredo 13. t. m. vrši se v Ljubljani v veliki dvorani »Katoliškega doma« II. sestanek slov. krščansko mislečega dijaštva.

Na dnevnem redu stoje časa primerna moderna vprašanja iz bogoslovja, modroslovja, pravoslovja, sociologije in medicine. Politiki na shodu ne bode mesta! Po vsaki točki se vrši prosta debata o dotičnem predmetu. Po zborovanju zvečer priredi krščansko misleče dijaštvo komerz na čast ljubljanskim krščanskim socijalecem. — Ker se pa na gosp. akademike osebna vabila ne bodo razpošiljala, štejemo si v čast, tem potom zlasti pokrajinske g. akademike in bogoslovce, ki se zanimajo za naš shod, kar najprijazneje vabiti ter jim kličemo že naprej »dobrodošli«.

Prisleei naj se javljajo dne 11. in 12. v Kat. Domu, kjer jim daje podpisani vse potrebne informacije.

Cand. iur. Anton Carli, tajnik priprav. odbora.

Vabilo na II. sestanek krščansko mislečega akademikega dijaštva, ki se vrši v sredo, dne 13. septembra 1899. v veliki dvorani »Kat. Doma« v Ljubljani. Vspored: I. Znanstvena predavanja. Popoldne ob 1/2 9. uri: I.) Nematerijalnost duše. Poroča: stud. theol. Anton Skubie. II.) Rimsko pravo in srednjeveški družabni red. Poroča: cand. iur. Ivan Šinkovic. 3.) Pomen geografske lege za razvoj človeštva. Poroča stud. phil. Josip Srebrnič. Popoldne ob 3. uri: 4.) Ljudske knjižnice. Poroča stud. phil. Bogumil Remec. 5.) Alkoholizem pa socijalno vprašanje. Poroča: cand. med. Ant. Brezelj.

Opomba: Koncem vsacega predavanja sledi debata o dotičnem predmetu. Debate vdeleževati se imajo pravico samo akademiki.

II. Komers na čast ljubljanskemu krščansko-socijalnemu delavstvu. Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Lokal: Dvorana »Katoliškega doma«. Pristop imajo samo somišljeniki. Pripravljalni odbor.

Pevsko društvo »Zveza« na Sovranlišči pri sv. Ivanu odložilo je »radi Rojanske slavnosti« svojo veselico na nedeljo 24. t. m. Veselica se bode vršila ob vsakem vremenu. Pri lepem na vrtu, pri slabem v dvorani.

Za moško podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu doposlal August Lokavie iz Lokve 7 kron 84 st., katera svota se je nabrala v veseli družbi dveh godovnikov; pri veseliceh na vrtu šole družbe sv. Cirila in Metoda se je nabralo 23 kron 54 st.; g. Fran Tomsič inženir v Pragi 20 kron; na shodu političnega društva »Edinost« v narodnem domu v Barkovljah nabral g. Volarič Ernest 24 kr, 52 st.

Srečna hvala vsem gg. darovateljem.

Blagajništvo.

Blagoslovljenje zastave pevskega društva »Zarja« v Rojani vtegne postati veličastno narodno slavlje. Mnoga društva so že obljubila prisostvovati in kar je zelo hvale vredno, ona društva Trsta in okolice, ki so nameravala imeti veselico tega dne, odložila so isto za nedeljo 24. t. m. Zastavi bode kumovala naša vrha narodna okoličanka gospa Ivanka Vatovčeva, soproga našega okoličanskega poslanca g. Ivana Marije. Nadalje smo dobili še te-le darove: Rojansko konsumno društvo 20 gl. — g. J. Požar 1 gl. družina Mikelič 1. gl. Anton Počakaj 2 gl. — Ant. Požar 50 kr. I. Jurizza župnik 1 gl. I. Venuti 50 kr. I. Kavčič 50 kr. I. Pertot 50 kr. Kumar 50 kr. Milan Nabergoj 50 kr. Ferdo Fuk 1 gl. I. M. Bole 1 gl. Just Venuti 50 kr. H. Martelane 1 gl. Ant. Abrah 1 gl. Gorup Ivan, 50 kr. skupaj 33 gl. — popred izkazanih 67:29. — Skupaj gl. 100:29.

Na VIII. občnem zboru »Slovanskega pevskega društva v Trstu«, ki je bil 8. t. m., je bil po rešenju običajnega dnevnega reda izvoljen nov odbor, ki se je sestavil tako-le: Dr. Ivan Zuccon, predsednik, Vekoslav Pavlovič, podpredsednik; Josip pl. Masnee, tajnik; Jernej Pinter, blagajnik; Rajko Pavlovič, arhivar; Janko Umek, nadzornik pevskega vaja; Davorin Lukša, Rastislav Stuler, Angelj Bizjak in Ivan Gombač, odborniki.

Pozor starišem in roditeljem! Cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliška šola v Ljubljani je dovršila s pretečenim šolskim letom 1898/9 svoje prvo triletnje.

Polagoma, toda dosledno razvija se ta za probujo našega naroda velepomembni učni zavod in smo z sedanjimi, povsem izvrstnimi učnimi uspehi lahko zadovoljni. Odlično učiteljsko osebje in svoje važne naloge si svesto šolsko vodstvo stana nam pa tudi porok za to, da bode ta šola dosegla tako stopinjo, da se bode lahko merila s prvimi

enakimi zavodi naše monarhije. Mestna višja dekliska šola ima lecer v prvi vrsti namen podajati gojenkam splošno izobrazbo za življenje; ker se pa na zavodu poleg obilgatah učnih predmetov podučuje tudi laščina, francoščina, risanje, gospodinjstvo, petje, telovadba, zdravoslovje, stenografija in se bode v prihodnjem šolskem letu poučevalo tudi trgovsko knjigovodstvo in hrvatski jezik, dana je s tem absolventinjam zavoda prilika, da si osigurajo lastno eksistenco kot vzgojiteljice, knjigovodke, korespondentke itd. Ker je šola popolnoma na narodni podlagi osnovana, poskrbljeno je tudi za to, da se gojenkam vepi narodna zavest, kar je eminentnega pomena za razvoj narodnega rodbinskega in družabniškega življenja. Vkljub temu, da ima zavod vsled svoje zdrave podlage vse pogoje trdne eksistence, je žalibog zanimanje zanj še vedno premalo. Opaža se namreč še vedno, da celo boljši narodni krogi pošiljajo svoje hčerke v tuja, naravnost ponemčevalna učilišča in vzgajališča. Naj bi se ti ljudje vendar že enkrat vzdramili in spametovali ter storili to, kar jim velela narodna zavest in dolžnost. Vsak zaveden Slovenec naj pošlje svoje hčerke v mestno višjo deklisko šolo ljubljansko!

Poštna vest. Slavno tuk. ravnateljstvo c. kr. pošte in brzojava nam naznanja, da ostane poletni poštini in brzojavni urad v Sv. Štefanu pri Poreču z ozirom na znatni obisk tamošnjega kopališča odprt do dne 30. septembra t. l.

Dražbe premičnin. V torek, dne 12. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Scussa št. 3, hišna oprava in steklenarice; v ulici Acquedotto št. 48 A, v ulici Giulia št. 11, v ulici Conicelli št. 8, v ulici Volta angelo (ulica Kolonja), hišna oprava, vozovi in konji; v ulici Riborgo št. 6, hišna oprava; v ulici Kandler štev. 1, hišna oprava.

Brivce je imel veliko dpraviti z Karabaldjem, zato je mesto sobote izšel danes.

Loterijske številke, izžrebane dne 9. t. m.:
Trst 10 20 63 61 76
Lina 62 86 38 26 50

Zadnji pozdrav Garibaldiju iz tržaškega ozemlja! Pišejo nam: Gospod Ravasini ima v novi luk osla, kateri služi v zabavo otrokom tega gospoda! Ta osel je bil na večer Garibaldijevega odhoda, na pomolu št. 0. Ko se je zaslislalo vpitje v pozdrav »generalu«, je osel Ravasini-jev začel tako grozno rigati, da se je nam že čudno zdelo, zakaj; no, spomnili smo se, da ima tudi osel kri v svojih žilah...

Zadnji pozdrav je bil torej na pomolu št. 0! Štirifus.

Različne vesti.

Karolina Svetla, velika češka pisateljica, je umrla v Pragi. Rojena je bila v Pragi 24. svečana l. 1830. Vzgoja njena je bila dočela nemška, kajti njen ded je bil rodod Nemec. V svoji mladosti je zategadelj govorila nemščino in francoščino boljše kakor češčino. Tudi njeni prvi spisi so bili nemški. L. 1843. pa se je seznanila z gorečim rodoljubom Petrom Mužalkom, rodont iz Světle. Ta je vplival nanjo v najboljšem smislu ter jo pridobil za češko literaturo. L. 1852. se je omožila z Mužalkom ter napisala do l. 1897. celo vrsto romanov, novel, povestij, kritik, prologov, atorizmov, t. j. 120 literarnih del. Zadnja leta so jo bolele oči, zato ni smela več pisati. Karolina Světle je bila prava narodna pisateljica, katere snovi in značaji so bili vzeti vedno iz srede češkega ljudstva. Po literarni smeri bi jo uvrščali med romantične idealiste. Narodna individualnost Čehov se zrealizirala iz vseh njenih del, zato pa so prevedeni njeni spisi na vse razne jezike. Pokop slavne pisateljice je bil 9. t. m. ob 3. uri popoldne. »Sl. Nar.«

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrovane zadruga v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravični mesec avgust 1899.

1. Število zadrugnikov dne 1. avg. 1899 1331
Narasplo tekom meseca za 17

Padlo tekom meseca za	—
Število zadrugnikov dne 1. sept. 1899. je znašalo	1348
2. Število deležev dne 1. avg.	2500
Priraslo deležev tekom meseca	79
Odpadlo „ „ „	—
Število deležev dne 1. sept. je znašalo	2579
3. Svota vplačanih deležev do 1. avg. kron	168885-32
„ „ „ tekom meseca „	10380-36
„ „ „ izplačanih „ „ „	—
Svota vplačanih deležev dne 1. sept. kron	179265-68
Svota podpisanih deležev po 300 gl. kron	773700-—
4. Predumov je bilo izplačanih 1. avg. kron	449336-76
Priraslo tekom meseca „	48617-66
Odpadlo „ „ „	10656-48
Stanje predumov dne 1. sept. kron	487297-94
5. Dopolnilni zaklad znašal je 1. avg. kron	32053-81
Tekom meseca doplačalo se je „	2726-65
Stanje dopolnilnega zaklada dne 1. sept. kron	34780-46
6. Do konca meseca prosilo je 1139 prositeljev za predumove v znesku kron	848753-50
Dovolilo se je v znesku „	720686-40
Izplačalo „	599509-52
7. Hranilne vloge znašale so 1. avg. kron	257145-82
Vložilo se je tekom meseca „	17617-44
Izplačalo „ „ „	10566-—
Stanje hranilnih vlog dne 1. sept. kron	264197-26
v — knjižicah povprek po — kron — vin.	—
8. Gotovine v blagajnici 1. avg. in pri poštini hranilnici kron	6550-58
Svota prejemkov tekom meseca in pri poštini hranilnici „	102714-57
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštini hranilnici „	98242-90
Saldo v blagajnici dne 1. sept. in pri poštini hranilnici kron	11022-25
9. Denarnega prometa blagajnice od dne 1. avg. do dne 31. avg. kron	207508-05
Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2 %.	—
Lastna glavica v podpisanih deležih	179265-68
Zaupana glavica v hranilnih vlogah	264197-26
Razmerje 17.5: 26.	—
Predumji vračajo se v enem ali večtedenskih obdobjih z obrestmi vred po dogovoru. — Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po dogovoru. — Sejaravnateljstva je vsaki ponedeljek ob šestih uri zvečer.	

Brzojavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

London 11. Angleški in ameriški časniki se čudijo in so skrajno nejevoljni radi sodbe vojnega sodišča v Rennesu. V brzojavki iz New-Yorka govore celo o bojkotu francoskemu blagu in pariški svetovni razstavi. V raznih krajih se slišijo Franciji nasprotni glasovi.

Belfort 10. Demonstranti so razbili okna na hiši Dreyfusovega brata Jakoba. Slišali so se kliči: žive! armada, doli z židovi!

Belgrad 10. Na razpravi o »atentatu« bilo je drugi dan večje zanimanje od prejšnjega. Nikolič ustraja, da on ni imel nikdar nikake zveze z zarotniki. Sam Knezević je temu pritrdil.

Rennes 10. Dreyfus je danes v jutro podpisal prošnjo za revizijo. Z Dreyfusovo obsodbo je združena degradacija.

Pariz 10. Ministerski predsednik Waldeck-Rousseau sprejme danes ali jutri Dreyfusovega branitelja, Demange-a, ki mu razjasni neka pravna vprašanja, nastala na razpravah v Rennesu.

Javna zahvala.

Podpisani odbor se zahvaljuje najlepše slavnim pevskim društvom: Slovansko pevsko društvo iz Trsta, »Kolo« iz Trsta, pevsko in bralno društvo iz Lonjera in pevsko društvo »Zvezda« v sv. Ivanu, katera društva so blagovolila potruditi se minolo nedeljo k nam o priliki razvija naše zastave ter so s tem veliko pripomogle za sijaj naše veselice. Istotako se zahvaljujemo slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk.

Posebno se zahvaljujemo cenj. »Edinosti«, da je blagovolila toliko in tolikokrat opominjati in vabiti občinstvo na našo veselico.

Odbor pevskega društva »Slava« pri sv. Mariji Magdaleni spodnji.

Anton Širca

GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno L.a	44 „
„ „ najfinjše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

FILIJALKA c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4 %	30-dnevni odkaz 2 1/4 %
30- „ 3 1/4 %	3-mesečni „ 2 1/4 %
	6- „ 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 %, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablons, Gradec, Sibirj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Line, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predumji.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranilo.

Sprejemajo se v pohranilo vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vaprejemna uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/4 %	proti 5 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 %	„ 12 „
„ 3 1/4 %	„ 4 mesečni „
„ 3 1/2 %	„ 8 „
„ 3 3/4 %	„ 1 letni „

Napoleone:

po 2 1/4 %	proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 1/2 %	„ 40 „
„ 2 3/4 %	„ 3 mesečni „
„ 3 %	„ 6 „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/4 % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gl. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračun se za vsako uplačilo obrest od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo štev. 3, I. nad.

Ordinira mu domu vsaki dan od 8 do 8 3/4 zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo štev. 1, I. nadstr.

Lepa prilika ženinom.

V ulici Medla št. 2, prodaja se popolno pohištvo 2 sob z dvema posteljema po nizki cen. Pohištvo je čisto novo najnovejšega kroja.

Tržaškim slovanskim družinam na znanje.

Podpisana si vsajam naznaniti da sem odprla u ulici Alessandro Volta št 1, V. nadstr.

delavnico

za vsakovrstne konfekcije ženskih oblek, kakor tudi za prirejanje raznovrstnega perila za gospe in gospode.

Obljubujem točno postrežbo in poštene cene.

Udana

Terezija Cvelf.